

Г. Піддубний.

КОМУНІСТИЧНИЙ РУХ В ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ.

Історія об'єднання.

В дні 29 і 30 січня 1921 року відбулася в Ліззі, в Англії, об'єднана комуністична конференція, котра має стати новою вихідною точкою комуністичного руху на Британських Островах. Щоб краще збагнути всі ті ріжничі поглядів і напрямів в робітничому революційному русі в Англії та щоб з'ясувати собі всі ті події, які допровадили до останньої конференції і які вже, здається, дійсно об'єднали значні комуністичні сили в Англії, нам треба зазірнути на окремі заходи й події соціалістичного життя в тій країні за останніх два-три роки, починаючи від 1919 року.

Нагальність потреби об'єднання соціалістичних сил, що поставили ворожо до зрадливої тактики П. І. Інтернаціоналу стала ясною для всіх ширших і переконаних керівників і членів ріжних соціалістичних груп вже від того моменту, як по розвалі соція-патріотичної комуністичної організації дійсно революційні елементи "по цілому світі" оту-ж спробу об'єднання розпочали в Англії відразу-ж таки по скінченні війни й підписанню мир, тобто ще в 1919 році по висвіті.

В той час Британська Соціалістична Партія вже повимітала зі своїх організації найскрайші угоди і соціял-патріотичні групи і переняла ся духом Комуністичного Інтернаціоналу о стільки, що інші революційні групи могли вже бачити розпочати переговори про об'єднання.

Крім висше названої партії в Англії працювала ще одна організація, котра не маючи великої скількості членів, тим не менше виявила велику революційну завзятість і ясно проголосила принципи революційного соціалізму. То була Робітничая Соціалістичная Федерация з головним своїм органом "Робітничий Панцирник". Ся організація теж взяла участь в тих переговорах про об'єднання. На півночі Британії, в Шотландії, розвинула свою жваву працю так звана Соціалістичная Робітничая Партія, яка має свій осідок в великому промисловому місті Глазго, де й виходить її головний орган "Соціаліст". Се є третя група, яка наближаючи своєю тактикою до двох згаданих в горі партій, не могла обминути справи злиття своїх сил до одної течії революційного соціалізму в Англії. В гірничім районі Валії була ще одна організація під назвою Полуднево-Валійська Соціалістичная Громада, котра щодо скількості являлась котра найменшою лівою групою. Та поза тим гуртками й партіями стояли ще невеличкі одиниці і групи, які під ріжними назвами пропугували ідеї світової революції, промислового юніонізму. До таких належать Британська Секція Інтернаціоналу, Соціалістичної Робітничої Партії, щось подібне до Американської Соціалістичної Робітничої Партії, Робітничі Комітети з органом "Робітничий" в Глазго, ліве крило Незалежної Робітничої Партії тощо.

Отже й є ті напрями, групи, партії й течії, що в 1919 році під сподом велетенської британської капіталістичної імперії боролися проти цілої хмари буржуазних газет, проти ліберальної партії і коаліції лібералів з консерватистами проти праотчї цієї Незалежної Робітничої Партії і проти славновісної Робітничої Партії, які тільки на те мають назви "робітничий", щоб краще буржуазії служити і легше робітничим обдуровувати.

Не сплинувши зараз на з'ясування кожної з партій, ми перереглянемо тут низку об'єднаних спроб і в самому перебігу тих подій ми являємо собі дещо про всілякі відтінки й адвентистів, коли не всіх, то хоч найважливіших партій. Бо всі та розбіжність думок не є особливою англійською рисою й досить легко піддається

класифікації оскільки мова йде про напрями, а не про окремі незначні течії чи партії "окремих індивідів".

Розкол в Соціалістичній Робітничій Партії.

У відповідь на численні заклики російських большевиків, та в згоді з вимогою моменту й революційної дисципліни, котра при однаковості думок владно вимагає і єдності поведінки, англійські комуністи зрештою зважились на практичний крок і призначили від своїх партій делегації на спільну конференцію.

Таким чином літом 1919 року в червні місяці зійшли ся делегати від центральних комітетів чотирьох партій: Британської Соціалістичної Партії, Соціалістичної Робітничої Партії, Соціалістичної Робітничої Федерация та Полуднево-Валійської Соціалістичної Громади. На тій конференції відразу виявилась у всіх тих партій чимала ріжниця в тактичних питаннях. Б. С. П. обстоюючи диктатуру пролетаріату, революційну акцію для досягнення її соціалістичної форми тої диктатури й Ін. (Комуністичний) Інтернаціонал, одночасно боронили парламентарну акцію, для використання парламентарної трибуни в революційній агітації та твердо стояли на ґрунті тих самих програмних домагань, признавала парламентарну акцію, але рішучо відкидала всяку думку про вступлення до Робітничої Партії, бо вважала ту партію реакційною і дивилась на те виступлене як на опортунізм.

П.-В. С. Г. заняла приблизно таке ж становище, що й С. Р. П., але Р. С. Федерация була не тільки неприхильна до вступлення в Робітничу Партію, а ще й виступила проти якоїбуть участі в парламентарній боротьбі, бо вважала ту участь опортунізмом і вельми шкідливою для пролетарської справи. Отже конференція делегатів від тих чотирьох партій в літі 1919 р. настановилась на дві точки, які стали на перешкоді до зєднання сил в одну комуністичну партію: 1) Справа вступу в Робітничу Партію, на чому настоювала Британська Соціалістичная Партія, але проти чого були решта трох партій. 2) Участь в парламентарній діяльності, проти чого була Робітничая Соціалістичная Федерация, але за що стояли решта три партії.

Тоді, щоб вийти з того скрутного становища і знайти вихід з тієї приколи, на пропозицію делегації С. Р. П. було ухвалено, що питання про вступ до Робітничої Партії має лишитись отвертим аж доки не буде створено нову одну Комуністичну Партію, котра ся справу вирішить референдумом всего членства. Таким робом гадали, що розв'язку запутаного вузла знайдено. Сю ухвалу конференції подано було під референдум і прийнято майже одностайно виконавчими комітетами (Центральними Комітетами) і членством Б. С. П., П.-В. С. Г. та Р. С. Ф.

Отже Р. С. Ф. готова була до певної міри підлягти дисципліні навіть в своїй упертій нехиті до парламентарної боротьби. Та справа не пішла так легко в С. Р. П. Там названо зрадою поведінку своїх делегатів, які погодились на відсутнє питання вступу до Робітничої Партії на час по злиттю партій. С. Р. П. знала, що Б. С. П. має найбільше членство і тому цілком справедливо гадала, що раз майбутня комуністичная партія має розв'язувати на нове питання "про вступ в Робітничу Партію, то вона його розв'язує так, як того хоче Б. С. П. Отже Р. С. П. вважала таке відкладене справи про зв'язок з Р. П. просто таки ухвалою корисною для Б. С. Партії.

По всіх локальних організаціях С. Р. П. се питання спричинило остру критику делегатів і їх виключено з партії. Се були Артур МекМанус, В. Под, Томас Бел, Тоді вони утворили в самій партії об'єднану

Комуністичну Групу, яка потім брала участь в дальших нарадах партій в січні 1920 року, але вже як неофіційна С. Р. П. Таким чином вислідом тих усіх нарад і переговорів в 1919 році було тільки те, що лише одна частина С. Р. П. пересунулась ближше до Б. С. П., тимчасом, як решта С. Р. П. остала на своїх старих становищах і завзято агітувала проти якоїбуть зв'язку з реакційною Робітничою Партією. Се хоч і не було великим розколом, а таки значно позбавило С. Р. П. найбільшійших провідників. Однак треба сказати, що ті висше згадані товариші самі весь час голосували, при всіх случаях проти вступу до Робітничої Партії, лише гадали, що питання вступу до неї Об'єднаної Комуністичної Партії не стане перешкодою справі злиття.

Об'єднання в трох лінях.

Таким чином практичним наслідком Червеної Конференції в 1919 р. було те, що з лона С. Р. П. виринула нова організація, яка під назвою Об'єднаної Комуністичної Групи отверто пішла до згоди з Б. С. П. і власне тою своєю ізольованою одніюкістю робила таке вражіння, начеб то вона просто собі прилучилась до неї без ніяких дальших міркувань. Однак справа так тільки видавалась з того часу, як ту групу було виключено з С. Р. П. і єдиною її поратунком було злиття з якоюсь більшою організацією. До Червеної Конференції питання об'єднання було найефективнішою темою в комуністичних організаціях.

Той розкол в С. Р. П. мав те невідгдне для комуністичного руху значіння, що П.-В. С. Г. та Р. С. Федерация пісять тої події і собі уперли ся проти всяких намагань затягти їх до одної комуністичної організації і товкали собі кожній своє: ми за об'єднання, але на тому ґрунті, на якому ми вважаємо найцільнішим для революції.

Стало ясно, що потрібні якісь більші події, якіб могли вплинути на розбіжність чинности англійських товаришів. Без тої третей сили всі спроби Б. С. П. та неофіційної С. Р. П. підійти до справи розв'язання сил на марне. Минуло кілька нарад, конференцій, обмін листами, але все якось кічало ся практичним нулем. Вся справа була в тім, що всі групи дивились на те, що каже С. Р. П., а ся якраз і сказала, що вона не хоче чути про який будь зв'язок нової комуністичної партії з Робітничою Партією.

В таких некорисних обставинах відбулася ся ще одна нарада в січні 1920 року. Соціалістичная Робітничая Партія вже не брала в ній жадної участі, але замість неї прибули делегати від неофіційної С. Р. П., яка прибрала назву Комуністичної Об'єднаної Групи. На сей раз мали вже обміркувати зовсім технічні питання про об'єднання фінансів, часисітис, управ та розподілу особового складу ріжних партійних установ. Потім запропоновано було скликати загальний конгрес всіх комуністичних груп на Великдень 1920 року і там вже довершити в остаточній формі діло злиття всіх організацій до одної комуністичної партії.

Та всі всі пляни не знайшли сприятливого відгуку з боку П.-В. С. Г. та Р. С. Ф., які зогляду на відсутність С. Р. П. на Конференції поставились до цього холодно до всіх цих підготовчих праць. Тим робом і на сей раз переговори було розбито і було розбито через тіж самі причини, що й першого разу. Все організації домагались від Б. С. П. занехати на тепер і на майбутнє всі гадки про вступ до Робітничої Партії. Нова комуністичная партія мусіла бути на думку всіх тих організацій непохитно ворожо до всяких зв'язків зі старими робітничими організаціями, що стояли під впливом реакційних ватажків і агентів буржуазії, в ролі Гендерсона, Томаса, Гавлока, Вилсона та Апелтона.

Незважаючи на всю пресію з боку світового комуністичного руху і на кончею потребу злиття партій, комуністи в Англії в 1920 році не зуміли досягнути ніякого успіху в цьому напрямі. Всі розмови, взаємні переписки, наради, яких було аж кілька, невадали і адалі скінчились на тому, що в середині літа 1920 року знову на політичному горизонті Британії з'явилось аж три комуністичні групи, які зібрані коло себе ріжні окремі організації, згуртували їх коло себе, але самі між собою так і лишились розбиті на кілька течій.

Тимчасом П.-В. С. Г. в літку 1920 р. перестала існувати зовсім, а на її місце з'явилась Південна Валійська Комуністичная Рада. Відіграючи поважну роллю в Валійській робітничім районі ся група віддавала належне місце ідеям простоту чину, загальному страйку і мало потурала парламентаризму. Валія в тому змісті була мало сприятливим осередком, бо саме там промислово й трейд-юніонний рух прибрал найбільш бунтівного вигляду.

Робітничая Соціалістичная Федерация не бажачи відмовитись від своїх гаслів прийшла таки до твердого переконання, що організації комуністичної партії є питання печуче і що йою треба розв'язати, та шей спільно зі всіма комуністами. І ось 19. червня 1920 року Р. С. Ф. скликає в Лондоні конференцію і засновує з ріжними іншими групами Комуністичну Партію (Британська Секція Комуністичного Інтернаціоналу). Ні Валійські товариші, ні С. Р. П., ні Б. С. П. участі в тій конференції не брали. Наприклад, Б. С. П. не тільки на тій конференції не була, але вона ще й сама розсилає заклики на конференцію на 30 липня 1920 року і була здивована, що Р. С. Ф. вже на передодні заанована Єдиною Комуністичною Партією, заснувала собі свою окрему. Се не пошкодило 1. серпня 1920 р. Б. С. П. відбутти з бувшими членами С. Р. П., тобто з Комуністичною Об'єднаною Групою свою конференцію, на якій засновано ще одну партію — Комуністичну Партію Великої Британії. Окремо працювала С. Р. П. Тим чином в середині 1920 р. в Великій Британії замість єдиної стало ся невелике пертурбоване і замість одної працювало і надалі три комуністичні партії: К. П. (Б. С. Н. І.), С. П. В. Б. та все таж С. Р. П. (Дальше буде).

рожанську війну. Те і друге при відповідних умовах фактично може повести до нових збройних нападів імперіалістичних держав на Сосьвітську Республіку: про се прямо не говорилось, але воно само собою припускалось.

В кожному разі головний безпосередній козир нової контрреволюційної змови є наміром підбурень до повстань внутрі Росії. Але хтожба повстань до повстань, опріч невеликих зграйок очумілих авантюристок, що ще не встигли записатись до англійської і турецької поліції. Заговорники рахують знайти арматне м'ясо в деяких групах селянства. Але-ж не поміщикам і капіталістам "піти в народ" для творення "селянських братств" і підбурення селянських бунтів. Для сего існують есерівські дурачки. А через те кадети і стали загравати з есерівськими "провідниками". Відслід вискоичний і такий несподіваний "демократичний" поворот Мілюкова.

Але цілкуючись з Вінавером і Коноваловим, есерівські дурачки "падають в цікаве положення. Для боротьби з ненависними большевиками вони об'єднують ся з кадетами. Але не можуть же вони кидати селян до бою з Сосьвітською владою під прапором коаліції з буржуазією; Ось тут і починається ся хитро-мудра дипломатичная гра: Чернов "утримуєть ся", погірдило заявляючи, що голові Установчого Зібрання не личить радитись з окремими групами сього зібрання (але з салі не виходить, лишаєть ся). Чому Чернов знову не здержав ся від утримання? Не тільки через те, що він хоріє "підтриманем утримань", але і через високі політичні міркування. Адже Чернов член і керівник есерівського Ц. К.; сей Ц. К. керує підготовленем озброєних повстань і направляє в такому дусі працю есерівських дурачків у Росії. Таким чином, коли треба буде, есерівський центр з мідним лобом упевнитиме, що ні в яких коаліціях з буржуазією він не винен. Таким панам як Авксентев і Ко., граючи роллю правоесерівської опозиції, губити нема чого, і вони отверто квалітують ся з кадетами.

Ся лицемірна гра дратує такою частину есерів: прийнявши сибірські есери висловлюють ся проти воскресення урядівської роботи.

Після парижських обіймів есерівських лідерів з Мілюковим і Коноваловим прозріють, можливо, і інші есерівські іванушки. Змаганя есерівських заправил знайти союзників для боротьби з трудовою Росією в особі великих капіталістів в ролі Коновалова і знаних білогардійців в ролі Мілюкова і Вінавера поведуть лише до того, що вони розгублять не аби яку частину своїх демократичних прихильників, на коли такі в них ще тільки є. І також меншевики їм не співчувають.

Контрреволюція з есерами на чолі готуєть ся до продовження війни з робітничо-селянською Росією. Тим гірше для нудженних останків білогардійщини, яка не зуміла навіть зійти зі сцени як слід. Російський пролетаріат, якому вони оповістили безпошадну війну, розторожить їхні нові інтриги, як і перші. І до могли вони зійдути рука об руку з клеветниками Колчака, Денікіна і Врангеля, з якими вони тепер об'єднались для "непримиримої боротьби з большевиками".

Ю. Стеклова ("Известия").

ВІЙНА ПРОДОВЖАЄТЬ СЯ

Контрреволюція не хоче здаватись. Вона думає знайти новий орган в особі урядового штабу покійної урядівки. Парижські засідання 33 кадетів і есерів закінчили ся. І тепер фізіономія Донкихотів і Санчо-Панчо досить вияснилась. Якими стали і їхні пляни.

Всі вони висловлюють з "непримиримою боротьбою з большевизмом", за продовження війни з Сосьвітською владою. Але якими шляхами? Кадети, і есери з кіслою усмішкою згідно відкинули чужоземну інтервенцію — есери ізза небезпеки, що вона знова піде на користь царським генералам, а кадети і есери спільно — через те, що добре знають, що тепер ніяка інтервенція не пможе і є неможливою (коли-ж буде вона можливою, то і ті і другі хвалять ся за неї обома руками). За те всі вони одностайно висловились за горжанську війну.

Тут у них панувала цілковита солідарність. Як лише кадетська газета "Последні Новости", есери і кадети "інстинктивно шукали шляху до взаємного порозуміння. І знайшли його. Декларация есерів сподобалась кадетам, а декларация кадетів — есерам. Від ріжних вихідних точок прийшли до одного і того-ж перехрестка. Представник козаків Харламов... тут-же зауважили вражіння від деклараций: форма — "спільная праця вітє".

Ся "спільная праця" кадетів і есерів по перше зводиться до утворення всяких міжнародних переїждою для Сосьвітської Росії, в части до зривань її торговельних зносин з закордоном, а по друге, — і се головне, — до спроб знову розпалити го-

тузізм і одушевлене, завдяки котрому ми змогли при найтрагічніших умовах організувати наші комуністичні суботники. Хоч кількох товаришів і членів буржуазної класи, які належать до артистичного світа і беруть участь в організації суботників, велика сімя, яка складаєть ся зі всіх артистів, далека від участі в будованню нової будуючої ся держави. Не забуваймо, товариші, що судьба штуки залежить виключно від зусиль дивити її вперед.

Товариші, вам треба працювати над великим ділом комунізму.

Ви твердите, що ви признані члені того, щоби родити для світа небесні звуки і божественні молитви, але надаремно ми ждемо того, щоби ви заспівали нам натхненні пісні.

Правда, у вас є талант, але у вашій душі нема святостя огню, який родить велику творчість; если би ви хоч раз зазнали почувань, які одушевляють широкі маси, ви ніколи не вернулись би до вашої поодинокости. Не в минулих, не в абстрактних і безжизневих символах ви повинні шукати тих, котрі могли б дати вам натхненя в вашій діяльності. Без сумніву, відбуваючі ся нині події достаточо великі, щоби послужили матеріалом для цілого покоління творців.

Товариші, чи хочете ви остати в стороні і ждати аж доки отримаєте "розкази"? Історія не буде до вас приспособляти ся, вона не може ждати. Той, хто останеть ся позаді, щезає. Ваше жите повинно злитися з загальним житем, і ваша душа повинна творити.

Оспівуйте радости освобожденної праці, будуйте триюмфальні брами для мас. Отворіть очі перед тим, що дієть ся. Проникніть ся героїзмом цілої класи, і на багато літ ви отримаєте матеріял для нової творчости.

Особоуповноважений Опродкомогзапфронту Завідуючого Харчовим Відділом при Галревкомі: Д. Кудря. Секретар В. Полющук.

3 ЖИТЯ ГАЛИЧНИН ПІД БОЛЬШЕВИКАМИ.

(“За галицьким “Більшовиком”.)

НАКАЗ Ч. 3.

Особоуповноваженого Опродкомогзапфронту Завідуючого Харчовим Відділом при Галревкомі. Жмеринка днів 8. серпня 1920.

§ 4.

Згідно з постановою Галревкому з 1. серпня с. р. про земельні маетки збір збіжжя, пашні і, на підставі наказу Предпродкомогзапфронту № 150 16 липня с. р. наказую всім військовим продограмам, повітхарчкомам, харчагентам і харчобітникам негайно приступити спільно з місцевими Ревкомами до організації збору збіжжя з пашень, червоних, тих яких власників довтікали з Подляками і других нетрудових земель на салюничних умовах.

1) До збору збіжжя допускати в першу чергу безземельних сільськогосподарських робітників (форналіїв) і безземельних і малоземельних селян.

2) В склад Комісії входить: 1. представник Опродкома, 2. від повітревкома і один від селянського Ревкома. В комісії при розгляді претензій тогч чи иншого села необхідна присутність на засіданні представників Ревкому тогж села або посідка тогж-ж Ревкому на ревізійних квітках.

3) Оплати роботи по установленим твердим цінам, а в окремих випадках більшим цінам видавати в натурі (збіжжєм).

4) Повітхарчкомам, військовим продограмам, програмтам і харчобітникам і комісії для виплати за ревізійні продукти жмити всіх заходів, аби як найкраще задовольнити всі претензії населеня і надавати уникати всяких рекацій.

Особоуповноважений Опродкомогзапфронту і Завідуючий Харчовим Відділом при Галревкомі: Д. Кудря. Секретар В. Полющук.

віддаючи одну третину збору за їхню працю по збору і омолоду. Останні дві третини збору всіх родів хліба і фуражів являються власністю і господарств перевелось в загальному порядку в, розпорядженне повітхарчкомів як продовольчий фонд.

2) Збіжжє спільників селян які самі обробили і засіяли своїм насінєм пашень, червоних, тих, які повтікали з Подляками і другі нетрудові землі поступне в цілковите розпорядженне спільників без жадного відшкодування на користь власника землі.

3) В тих случаях коли військові частини або військові продограмі вже забрали частину збіжжя, котре належало власникам землі або в разі при зборі збіжжя з інших наведених земель селяни озеркали менше часті третини за працю згідно першого пункту сього наказу, накажуть ся негайно оплатити по існуючих твердых цінах за взяты зверх пошкволеної норми, а також відати зачетні квіткі про взяты збіжжя.

4) Позаяк Галичина вважаєть ся сповночно територією, тому накажуть ся не вести ніяких заготовок в сільських господарствах щільном розкладі крім висше наведених заготовок збіжжя. Всім опродіам, котрих військові частини знаходять ся на території Галичини весті заготовки в наведених їм райліньх пошкволеної дольської і волоської губерній організувати транспортнає харчів та інших чиним і в такій кількості аби військові частини одержали свій повний запас.

Особоуповноважений Опродкомогзапфронту і Завідуючий Харчовим Відділом при Галревкомі: Д. Кудря. Секретар В. Полющук.

НАКАЗ Ч. 4.

Особоуповноваженого Опродкомогзапфронту і Уповноваженого Наркомпроду У. Р. С. Р. при Галревкомі.

Жмеринка днів 9. серпня 1920.

§1.

Червона Армія своїм могутнім провором, зломивши опір пашсько-шляхетської голоти, поділаючи кровю кожний крок своєю наступу за висловолене селян і робітників Галичини з під пашняого ярма, в своїм поході дуже часто, завдяки знищенню земліниць і шляхці, не одержує в час в новій мірі харчования від своїх військових харчорганів, які не годні підвести харчів, а тому иноді на місяцях в прифронтовій "полосі" військовим частинам поводити ся рекурівати у місцевого населеня ті чи інші споживчі продукти, тому:

1) Для розглядення претензій населеня і для оплати рекурівання споживчих продуктів накажуть ся уповноваженим Опродкомам при бригадах організувати комісії для виплати за ревізійною у населеня продуктів.

2) В склад Комісії входить: 1. представник Опродкома, 2. від повітревкома і один від селянського Ревкома. В комісії при розгляді претензій тогч чи иншого села необхідна присутність на засіданні представників Ревкому тогж села або посідка тогж-ж Ревкому на ревізійних квітках.

3) Оплати роботи по установленим твердим цінам, а в окремих випадках більшим цінам видавати в натурі (збіжжєм).

4) Повітхарчкомам, військовим продограмам, програмтам і харчобітникам і комісії для виплати за ревізійні продукти жмити всіх заходів, аби як найкраще задовольнити всі претензії населеня і надавати уникати всяких рекацій.

Особоуповноважений Опродкомогзапфронту і Завідуючий Харчовим Відділом при Галревкомі: Д. Кудря. Секретар В. Полющук.

Замітка: Хто замовить на два доларя висше висчисленних книжок, той дістане даром Робітничий Календар з 1918 року. Календар хотия старий, одначе переповнений прегарним і цікавим матеріалом, який ніколи не тратить для робітника своєї вартости. Адресуйте так:

КУПУЙТЕ НОВІ КНИЖКИ!

в Ред. "Укр. Роб. Вістий":

Фабричні розговори про економію	25 ц.
Як повстала наша земля і який буде її кінець	25 ц.
Богри	25 ц.
Марксизм і Дарвінізм	20 ц.
Про походжене людини	15 ц.
Як фармер може дістати весь плід своєї праці	15 ц.
Розмова про фізику	15 ц.
Розвиток соціалізму від утопії до науки	15 ц.
Промова на суді Ф. Адлера	15 ц.
Двоногий	15 ц.
Добробит і інші оповідання	10 ц.
Інквізиційні суди	12 ц.
Радянська Україна	10 ц.
Що таке радянська власть і як вона будуєть ся	10 ц.
Страйкер (образ з роб. життя в 1 дії)	10 ц.
Хто такі комуністи і чого вони хочуть	5 ц.
Національне питане	5 ц.
Базар (драма)	25 ц.

ЗАМІТКА: Хто замовить на два доларя висше висчисленних книжок, той дістане даром Робітничий Календар з 1918 року. Календар хотия старий, одначе переповнений прегарним і цікавим матеріалом, який ніколи не тратить для робітника своєї вартости. Адресуйте так:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.